

Elnök : Hogy ismerkedett meg Fenyvesivel ?

Vádolt : Pásztohi azt mondta, hogy van neki egy nyomdása Nagyváradon. A szemléleirás után ráismert Fenyvesire.

Elnök : Mondta-e Szigeti, hogy semmisítse meg a köveket ?

Vádolt : Szigeti csak azt mondotta,

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Szent Bazil óriásai.

Aggasztó hírekkel röpillt át az ország az éjszakai szél. Ott szedte föl őket a Kárpátok fenyőkoszorúja, hófedte bércei közt, az ősi Drugoth-vár barna bástyáiról. Ott vony fésztek a püspöki székesegyház kettős tornyai között. S a merre átrepültek, az egész magyar vidéken, mindenütt megálltak egy pillanatra az emberek. Valami kellemetlen borzongás futott végig minden magyar szíven és fájdalommal erővel tört ki ezer ajkon a kérdés: hát családunk volna? Hát csak ámitás volt az ihletett ajkak beszéde, mely hazafiságra intette, buzdította a magyar ifjúságot s a ruthén népet? Hát más gondol a püspöki korona alatt a fő, más érez a delmatika arany damasztja alatt a szív? Redői között oltalomra lennek hát azok, a kik azt hirdetik, hogy bünt követ el, a ki magyar mer lenni, hogy nem lehet jó katolikus, a ki jó magyar s nem szabad jó magyarnak lennie, a ki katolikus?

Hát családunk volna?

Vagy kifáradt már a küzdelmekben ez a fenkölt, erős jellem is? Belátja meddőségüket és feladja a harcot, mely annyi ellenséget, annyi keserűséget szerzett már neki? S a kelet czikke az önmeghamzsolás önkéntes Canossája akar lenni a római zárandokok nagy bűnéért?

Még föl sem volt téve jóformán az aggodalmas szív kérdése s már jött reá a felelet. S a pástorlevélben megszólalt ismét az a határozott jellemű férfi, a kinek erejében bizni olyan jó volt. Nyílt, egyenes és határozott szavak, mint akinek tollából fakadtak. Meggyőződhetik belőlük mindenki, hogy aki írta, ma is az, mint aki mindig volt és mindenkor lesz. Megnyugodhatik benne mindenki, hogy Firczak püspökben nem családunk és nem is fogunk családni soha.

Hanem egy dologra nem ad választ a pástorlevél.

Tizennyolezedikán jelent meg a Kelet czikke, huszadikáról van keelve a püspöki levél. Két nappal később ugyanazon nyomdában készült a pástorlevél, a melyben két nappal előbb a szent Bazil-társulat hivatalos lapja, melyben a társulat egisze alatt rut orvítamadás történt a magyarság ellen. S a Bazil-társulat elnöke egyik munkácsi kanonok...

A pástorlevelek püspöki trónbeszédék. Bennük ép úgy megnyilatkozik írójuk felfogása, akarata, szóval politikája, mint amazzokban. S aki ismerős az ily művek genezisével, az tudhatja, hogy az ily fontos iratok nem születnek csak úgy máról-holnapra, hanem azok tartalmát ismeri már megjelenésük előtt a püspöki minisztérium: a kanonoki kar. S egyik munkácsi kanonok elnöke a Bazil-társulatnak...

Erre a kérdésre nem ad feleletet a püspöki pástorlevél. De nem is ott kell keresni a magyarázatot, másutt sokkal messzebb, távol délen. Ott valahol a római rezidenczia egyik termében, a hol a vatikáni politika finom szálaít szövögetik. Nem ő szentsége terméiben, mert hisz ő szentsége csak uralkodik, a kormányzást elvégzik helyette mások. Olyanok, a kik szintén előbb katolikusok és csak azután olaszok, a kinek politikája a világi uralom kecsegtető fantomját tüdőzve, nagyban részese annak a vigasztalan állapothoz, melyben a mai Olaszország van. Ez a politika egy véntől kurtizán szívságával kínálja szerelmét a hatalmas szláv keleti egyháznak. attól várja minden vágya és reménye teljesedését! Ki hallaná meg ilyenkor az elhanyagolt gyermek panaszeit? Ki volna az, a ki pártfogásába merné venni kérését? Hisz ez a kérés épen a szláv nyelv ellen irányul s pártolása rosszul hatna Pétervártól. És az egyetlen görög katolikus biboros-lengyel érese, a kinek bizony Hekuba minden magyar dolog!

S ennek a politikának hűsleges uszályhordozójává szegődött a magyar római katolikus klérus. Elmúlt a Haynaldok, Simorok Szetovszkyak, a katolikus és magyar főpapok kora. Most az előbb katolikus egyházfejedelmek vannak divatban!

Mikor a két püspök fölterjesztést tett a magyar liturgia tárgyában, kiadták azt véleményezés végett egy magyar biborosnak s egy nyugati egyházmege immár halott püspökének. S a két magyar egyházfő egyértelműleg igazságtalannak, jogtalanoknak és fegyelem-ellenesnek jelezte a kérését. Mit is akar

Mint egy iskolás gyerek, összeszorult szívvel, kipirulva néztem egy gyönyörű, bájos leányt. Minden mozdulata egy elégia, minden mosolya egy mámoros tavaszi éjszaka és minden pillantása fölér a hátralevő életem minden gyönyörűségével!

A szépség, kellem és szerelem istennője így nézhetett ki az — olaszai házaiban.

sági jogról szóló s általunk is már ismertett nagy mnkájáról a budapesti politikai lapok egymásután emlékeznek meg. Különösen nagy elismeréssel szól erről a jeles műről a „Budapesti Hírlap,” mely avatott és szakszerű kritika kapcsán maga is arra az eredményre jut, hogy dr. Jancsó György mű-

szei Dezsőről pedig a szózat születése czim alatt alkalmi költeményt adnak alá. A díszülés a városháza közgyűlési termében fog megtartatni s kezdődik délelőtti 11 órákor.

— A sétatéri jégpályát két ezetiméteres jég kéreggel vont be a mult éjeli 7 fokos hideg. A korcsolyázó egylet az előkészületet már megtette a pálya megnyitására

a legnagyobb érdemeket szerzett, s nem méltó a szerb néphez, hogy a nemzeti hős maradvékai és a szerb királyné rokonai szegénységben éljenek.

Miniszter a vádlottak padján.

Budapest, decz. 12.

Hivatalos közlemények sora 5 korona.

Nyilttéri oszlokok garmond sora után 40 fillér fizetendő.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

A T. Ház ünnepi vakációja.

Budapestről írják, hogy a képviselőháznak ebben az esztendőben még alig nyolcz ülése lesz. Az eddigi megállapodások szerint ugyanis december 20-án kezdődik meg a parlament szünete és tart egészen 1901. január 4-ikéig. A még tárgyalásra fennmaradó idő alatt az utonevezikajánlásról szóló javaslatot s a költségvetés részleteit tárgyalják.

Városi közgyűlés.

A költségvetés.

Kolozsvár, decz. 11.

A mai közgyűlés szakasztott mása volt a tegnapiak; a terem képe is. Ugyanazon emberek, ugyanazon helyen. Azok hallgatnak ma is, kik tegnap hallgattak; azok beszélnek, kik tegnap beszéltek. S talán jól is van ez így.

(Pótadó préselés előrelátásból.)

Az ülés elején hosszas vitát okozott a pótdadó kérdése. Megtudtuk abból a vitából, hogy a javaslatba hozott pótdadó magasabb, mint a mennyi okvetlenül szükséges a kiadások fedezésére. Természetes, hogy ez nem igazságos dolog. Mert, ha tudja az ember, hogy a takarékurta, nem nyújtózkodik; de jaj, ha megsejti, hogy még tovább is ér, mert akkor menten tovább kezd nyújtózkodni. És valószerű, hogy így járna a város is, ha 30—35 ezer koronával több pótdadót ró ki, mint a mennyi szükséges. Természetes, hogy ha egy kis pénzét sejtenek akasszában, újabb szükségesleteket találnak ki, melyekre a pénzét elkölteni lehessen.

Fekete Gábor táblai elnök szól hozzá meggyőzően a dologhoz. Egész Európában az a gyakorlat, hogy ha nem telik a költség, pótdadót rónak ki. Ezt nem korlátozza semmiféle törvény. Jó, legyen pótdadó; de ne több, mint a mennyi szükséges. Előrelátatlan kiadásokra nem szabad pótdadót előre vetni ki. Így is, úgy is ki kell róni utólag, ha többet költenek; minek azt előre kiróni. Tavalý 47%-ot hozott javaslatba a számvetőség (és 50%-ot fogadtak el); ma 57%- van javasolva. Ez sok. Nem kell felvenni azt a 2%-ot, a mit csak azért vettek fel, hogy legyen fedezet, ha véletlenül nem foly, hogy mind be az előirányzott bevételek. „Ezt a megnyugvást — ugymond — szerezzük meg magunknak.”

(Elolvadt jégjövdelem.)

A közbághid jövdelemének tárgyalásánál fejlődött ki hosszabb vita. A tétel (összesen 104,735 korona) négy első pontja gyorsan ment át, csak az utolsón akadt meg a szeme egy pár városatyának.

Benigni indítványozza, hogy a jégelovadásnál többet vegyenek fel 2631 koronánál, mert már eddig is több volt a jövdelem.

— Nagy baj, hogy a közbághidnál eladott jeget senki sem ellenőrzi. Az igazgatónak beküld egy összeget a városnak; de, hogy mennyit adott el, mennyi pénz foly be, azt soha sem számolják el.

Lakatos főszámvévő, majd Szvacsina polgármester ad felvilágosítást az ügyről és kijelenti, hogy a számadásokat bármikor rendelkezésére bocsátja, hogy megbizonyosodjanak a rendről.

(A vízvezeték díjai.)

A vízvezeték és csatorna használat díjaiból befolyó jövdelemet 175,751 koronára tette a számvévő. Salamon tanácsos felvilágosítása szerint ez az összeg csak úgy jön be, ha általánosan teljes díjat fizetnek, még ott is, a hol nincs bevezetve. Erre különben készen van a szabályrendelet.

Somodi István indítványozza, hogy ezt a tételt később kell tárgyalni, hogy a szabályrendelet tanulmányozhassák a városatyák. Az ő véleménye az, hogy több díjat szedni, mint a mennyi a befektetett tőke törlesztésére kell, nem szabad. Ki kell adni a statisztikát és egy darabig függőben hagyni a kérdést.

Béldi Ákos gr.: Meltóztassanak most csak feltételeken elfogadni.

Nagy Lajos: Egy bizottságot kell kiküldeni, mely megcsinálja, hogy a díjakat igazságosan rótták-e ki, mert ez a tarifa nem szentírás.

Feilitzsch Arthur br. felemlíti, hogy tavaly hoztak egy határozatot, mely szerint egy évig földíjat kell fizetni olyan háztulajdono-

soknak, kik nem vezették be a vízvezeték és csatornázást. A hozott határozat alapján most élethe lép az egész díj. Ezen a határozaton nem lehet és nem szabad változtatni, mert sokan csak azért nem akarják bevezetni, hogy földíjat fizessenek.

Boros György felhózza, hogy senkit sem lehet kényszeríteni a bevezetésre, mert befektetéssel jár. De fizetnie természetesen mindenkinek kell és pedig egész díjat. Január 1-től élethe lép ez a szabályrendelet. Ezzel a polgárságnak tisztában kell lennie. Hanem aztán gondoskodni kell a vízzel. Sok a panasz, hogy messze vannak a kutak, ezen segíteni kell, ha egész díjat akar szedni a város. Ez volna a méltányosság. Tűz eseteknél is sokszor olyan távol van a kut, hogy alig lehet használni venni, mint az legközelebb történt. Más felől pedig az a tapasztalat, hogy erősen pazarolják a vizet. Ez ellen kellene valamit kitalálni. Különösen fürdőszobákban és kiozeteknél nagy a vízpazarlás s e miatt magasabban fekvő helyek és emeletiek nem kapnak vizet. A vízhasználatot kell ellenőrizni. A vízóra sem alkalmas; valami egyebet kell kitalálni.

A hosszas vita után a vízvezeteki díj tételét is elfogadta a közgyűlés.

(Járda adó.)

Merza Lajos azt a kérdést intézi a Tanácshoz, hogy a járdaadóból mennyi folyt be már eddig. Fekete tanácsos rögtön megadta a választ rá, melyből az tűnt ki, hogy a járdaadóból szép összeg foly be a város pénztárába, elanyira, hogy hogy már 50,000 koronát takarékpénztárba tettek belőle.

(15,000 korona előre nem látható kiadás.)

Szvacsina Géza polgármester kéri a közgyűlést, hogy mivel a pótdadót nem akarják a mostaninál magasabba emelni, az előre nem látható kiadások közé vétessék fel még 15,000 korona. A közgyűlés megszavazta.

(Kiadások.)

Több apró bevételi tétel tárgyalása után végre elérkezett a közgyűlés a kiadásokhoz. Az első tétel a tisztviselők, segéd és kezelő személyzet fizetéséről és lakbéréről szól. Somodi István nem fogadja el. Ellene mond különösen annak, hogy új állások krealitassanak. Indítványozza, hogy utasítsák a tanács javaslatát a szakosztályok megszüntetése tárgyában.

Somodi István után dr. Török István jelentkezett szólásra, de az idő előhaladtsága miatt főispán az ülést bezárta.

Az áldozat.

Kolozsvár, decz. 11.

A törvényszék előtt egy bankóhamisító társaság áll. Az elnök nyugodt, igen okos és tárgyilagos kérdéseire megereged a vallomások áradata. A két fővádlott izzó gyűlölettel vall egymás ellen. Egyikök beismeri, hogy bűnös, de nem ő akar a felbujtó, a kezdeményező lenni. A másik nem érzi magát bűnösnek s állítja, hogy magában a börtönben összeszküvés történt ellene. Fölvonulnak a tömlőczből rabok, tanúságtételre. Mig a küzdelem foly a két terhelt közt, megjelenik a bírák előtt egy harmadik vádlott. Fialat ember, alig mult husz éves. Csupa értelmesség az arca és csupa szomorúság. Megáll a bíróság előtt és vall. Bevall mindent, majdnem órahosszat tart a vallomása. Az, amit elmondott ezt a vádlott: Fenyvesi Viktor, oly megrendítő s oly borzasztó a maga egyszerűségében és igazságában, hogy ehhez fogható vallomást soha sem hallottam a bíróság előtt. Egy tragédia ez a vallomás — egy megrázó elbeszélés. Egy ártatlan becsületes fiatal életnek tönkretűjtését, egy törekvő ifjunak a bűn s gonoszság emberei által fufanggal, erővel, kéreccsel, fenyegetéssel elcsábítását, bűnre terelését, rossz utra kergetését beszéli el ez a vallomás és szánalmat, könyörületet és irgalmat kér az igazságtól.

Két czinkostárs hamis tizeseket gyárt. Ehez szüksége van a fiatal ember vezetésére, tudására. Az egyik gonosz csábító egy kollegiumi rajztanár tisztos álcája alatt beférkőzik hozzá s festéket vásárolva tőle, a mesterségéről kezd vele beszélgetni. Érdeklődést mutat ama mesterség iránt, melyet a fiatal iparos folytat. Hogyne, hisz ő maga is rajzoló. Aztán eltávozik. Előbb azonban

szép munkával kecsegteti, fölkelteven becsúgyát és azt a törekvést benne, hogy mutassa meg, mit tud.

Nem sokára megérkezik a második czinkostárs, az, aki hivatva van arra, hogy rábeszélje a bűnre. Ez is meglönyékezi a legméresebb szavakkal, czélzásokat tesz az ő szaktudására, barátságba igyekszik vele lépni. Az ifju nyílt szívé: a legkedvesebb bizalmassággal válnak el egymástól.

Most már ketten egyszerre nyulnak a tapasztalatlan ifju után. Becsalják egy kávéházba s ott megmutatnak neki egy czinklemezre karcolt hamis bankjegy-formát. A fiatalban föllobban a becsületeség ösztöne és bicskát rántva ketté vágja a gyékényborodással a hamis lemezt. Már tudatára jött annak, hogy bűnös emberek, bűnös czélzattal be akarják halózni. Itt van sorsának fordulópontja. Ha most zajt üt, rendőrt hív s letartóztatja azokat, kik oly vakmerők voltak, hogy az ő becsülete ellen tört vetettek akkor mentve van. Egy pár másodperc dolga az egész, de a két czimbora érzi, hogy most ütni kell a vasat, mert baj van. Két uton is belehatolnak a fiatal ember naiv lelkébe: fenyegetés és könyörgés által. Csak néhány pillanattig kell megfogni, emléjének csak azt az ingerét kell pár pillanatra elfojtani, melylyel a becsületeség sugallatára hallgatva, törvény elé állíttatná őket.

Hirtelen fölajgatnak, hogy most tönkre tette őket, ezerekre menő költségükbe áll az a kis lemez s ime, ő egyetlen kezmozdulattal, ok nélküli heveskedéssel elrontotta azt, amitől az ő létük, romlásuk vagy boldogulásuk függ. Aztán vigyázzon: hiába is gondol arra, hogy őket följelentse! Mire egyet szól, már az a két lemez darab eltűnt. — Menjen, hát, jelentse föl őket, eredménye nem lehet, jaj neki azonban, ha megteszi, mert minden rosszra el lehet kuszálva... Nos, nem megy?

Az elhatározás, a fölhaborodás által fölvetett szándék megáll. Szerencsétlen ifju, időt adtál nekik s ezzel sorsodat eldöntötted. A szótlanul álló fiatal embert ekkor tovább gyötirik. Ugyan mit is háborodik úgy föl? Hisz bűnről nincs szó. Itt csak arról van kérdés, hogy lehet-e egyáltalán utánozni a tizest? Van-e oly művész az ő mesterségében, a ki képes kezével, tudásával oly tökéletes munkát alkotni, mint a milyen a bankjegy? Ők azt hiszik, hogy lehet. Miért törté el az ő szép drága formájukat, lemezüket? Hisz az kitűnő volt! A fiatal mesterember elmosolyodik (a két czimbora szeme villan: Jól vagyunk már!) A fiatal embér most már gunyos megvetéssel szól: „Tulajdonképpen kár is volt eltörönni. Hisz nem azért törtém el, mert veszedelmesen jó volt az a kontár-munka, hanem fölhaborodásomban.”

„Kontármunka! Nono! könnyű azt mondani. Könnyű mást leszólani. De hát mi hibája, ha olyan kontár? Bizonyítsa be ő, aki mást kontárnak nevez, hogy maga nem kontár. Mondja meg a hibát, ha férfis nem gyerek, ki csak szajkázodik.”

A fiatal az önbizalom, a maga tudásának mutatása által csiklandoztatva, egypár odavetett szóval elmondja, hogy egy metsetnél, legyen az bankó, vagy akármilyen meg így szoktak eljárni. Hiszen az eljárás, az anyag mindez alkalmatlan arra, hogy egy mintát tisztességesen lerajzoljunk. És belemelegedve, korholóan bírja, de előadást tart nekik: kisujját odaadta az ördögnek. Ismét kérések, ismét fenyegetések, ő pedig undorral távozik, remélve, hogy soha többé nem lesz ezekkel köze.

De ime, pár nap mulva már megint megjelenik a rábeszélő czimbora s előmutat neki egy köre vésett formát, melyet már az ő utasításai nyomán csináltak, kéri hogy csináljon levonatot róla, hadd lássák mennyire van igaza? Aztán van egy ember, aki pénzt adott a kísérletekre, ez is érdeklődik. Majd eljön az is és elismerését fejezi ki neki, a fiatalnak, ki legtöbbet tud, aki tulajdonképp a metszőművész. „De nem vagyok az, nem csinállok semmit, hagyjon el!” A czimbora bosszusan távozik. Megint pár nap, s belép egy harmadik ember, sajtáságos vad tekintete van. „Ide küldtek, mondja, ön a mi emberünk, hallom.” „De kérem...” Ebben a szempillantásban beront a rábeszélő czimbora s nagy zajjal kiáltja: „Igen, igen, ez az aki a metszetet készítette!” Az ámulatba eső fiatalnak kezével, szemével dühösen int: „Hagyjon rám mindent.” Ismét itt az alkalom, hogy a fiatal ember kirántsa magát a ha

Elnök: Hogy ismerkedett meg Fenyvesivel?

Vádolt: Pásztohi azt mondta, hogy van neki egy nyomdászda Nagyváradon. A személyleírás után ráismert Fenyvesire.

Elnök: Mondta-e Szigeti, hogy semmisítse meg a köveket?

Vádolt: Szigeti csak azt mondotta, hogy a köveket őrizze meg.

Elnök: Az ön és Szigeti fáradságáért kik fizettek, a lakbért ki fizette?

Vádolt: Nagy Ferencz és Szigeti azt mondták, hogy mindent Csongvai fog fizetni. Neki ígérték 5000 frtot.

Elnök: Tördán Önök jó pénzt kaptak-e valakiktől munkálkodásukért?

Vádolt: Nem.

Elnök: Fenygette-e önöket valaki?

Vádolt: Csongvai revolverrel fenygette őket, ha március végéig nem lesz pénz, a revolvért fel is mutatta.

SZÍNHÁZ.

Janosi és Juliska. Tegnap harmadszor került színre Humperdinck operája, szép közönség előtt. A kitűnő előadás szereplői Székely Irén, Lukács Henriett, Wlassák Vilma, Komlósi Emma, Bilkei Irén, Fehér és Váradiné, egyaránt elismerést érdemelnek. Az opera előtt *Capus* Alfrédnek, a „Figaró” szellemes munkatársának az *En szabadon* című egyfelvonásos apróságát adták, melyet Janovics Jenő dr. fordított magyarra. A szellemes apróság szerepeit Horváth Paula, Janovics és Miklósi Margit játszották sikerrel.

Bazár.

— decz. 11.

A nagyapám falusi birtokán, — ott a hol az otromba vasúti híd széles lábaival bele állott a csöndesen folyó Maros hullámaiba — egy régi, oszlopos udvarházban születtem én. Suhancz éveimet is ott töltöttem.

Az ősi kuria csöndjét csak a látogatók zavarták néha. Egyébként változatlanul teltek napjaink. A komor ebédlő falán századok óta virrasztó fehér mellű fodros bácsik és hatalmas krinolinba bújított nénik álmosan örködtek a családi hagyományok fölött.

És nekem úgy tetszett, hogy így karácsony felé helyeslőleg bolytattak fejökkel, midőn a falunépe felzúdulott a földesur portájára fehér béli cipőkért, pompás szalonáért és meleg ruháért...

És vissza, vissza vágyom a komor csöndességbe, a régi oszlopos tornácra és a sötét ebédlőbe, melynek falán rég elporladt emberek nézik tovább a világot, a késői unokákat és... és a krinolinok szép asszonyok képeit...

A régi földesurak unokái itt benn, a rideg kőpaloták között is hűségesen ápolják tovább az ősi hagyományokat.

Ma már nincsenek ugyan jobbágyságok és — úgy mondják — egyenlő Danton és Robespierre óta minden ember a földön, de azért úgy karácsony táján a mi nagyszanyaink emberfölötti fáradság, lótas-futás után, fehér cipőket és meleg ételt oszlanak ki mégis a szegény embereknek.

Persze, a kik készen kapják a bazár változatos programját, a pazar buffet-t, a kiválított Redoutot, azoknak fogalmuk sincs arról, milyen áldozatok árán teremtetők össze ezeket a kolozsvári nőgyógyászok, szeretetreméltó asszonyai.

Mi, akik a szegény embereket Isten kegyelméből csak a Thury Zoltán novelláiból és a rendőri krónikákból ismerjük, nemis tudjuk kellőképpen méltányolni ezt. Amire különben a nőegyletnek nincs is szüksége, és bocsássanak meg nekem nagyszanyaink, ha legnagyobb tisztelettel letezem az elismerés pálmáját lábaik elé.

Mert a Zeyk Józsefné által igazán megható gyöngédséggel és páratlan kitartással vezetett jótékony egylet damáit br. Bánffy Zoltánné, Incezy Sámuelné, br. Wesselényi Istvánné, gr. Lázár Istvánné, Geréb Mártonné, Kozma Ferenczné, Pisztori Mórné, Szathmáry Ákosné, Gyulai Lászlóné, Dávid Antalné, Ferencz Józsefné titáni munkájukkal megkapó gyöngéd biznyságát adják évről-évre a legfőbb földi jónak: a szeretetnek...

Hiába mosolyognak maliciozusan a tegnapi bazár gyönyörű leányai és fiatal Don Juan-jai, mert nekik nincs igazuk.

Vagy lehet-e földi jónak nevezni azt, ami annyi fájdalmas, kínos órát, keserű csalódást, soha nem teljesülő vágyat, álmodat és reményeket ébreszt lelkünkben egész életen át? A szeretelmet?

Igaz, gyönyörű kép volt a tegnapi bazár! Mindenfelől kipirult, bájos arcok, forró napfény, jóleső melegség és ragyogó szellem mosolygott! Mennyi ábránd, mennyi remény és mennyi boldogság. Hányszor dobbanhatott össze egy-egy kézzsúrtásra két gondtalan, gyermek szív, hány-szor villant össze a sűrű tömeg között két csillogó szempár! És az eskük, ígéretek nagyszerű pillanatai hány édes álmot hoztak a mai éjszakán!

Valami langyos, kellemes melegség vett körül engem is a forró tereben.

Belopozott hűlő szivemig, melengette, csókolgatta, amíg egyszer csak elvadni kezdett az örök jég és szines virágok, tarka remények bujtak ki alóla.

Mint arról, az én szülőföldem felé késő ősszel — vén asszonyok nyarán, mikor a meleg napsgúrra újra kinyit egy-egy levelét hullatott, kopasz almái...

Mint egy iskolás gyerek, összeszorult szívvel, kipirulva néztem egy gyönyörű, bájos leányt. Minden mozdulata egy elégia, minden mosolya egy mámoros tavaszi éjszaka és minden pillanata fölé a hátralevő életem minden gyönyörűségével!

A szépség, kellem és szerelem istennője így nézhetett ki az — olimpusi bazárokbán.

Valóságos költemény — leányban. Egy abszolút leány!

De a rövid boldogság után kezdődik a kínok kálváriája. Az örök kételkedés, a borzasztó bizonytalanság sötét éjszakája.

És úgy érzem, egy titkos hang azt sugja nekem, hogy vége, örökre vége mindennek...

Mert késő van, nagyon késő! — a bazárnak tegnap volt az utolsó napja, a mely után már csak dermesztő, fagyos tél következik...

A szivemben kihajtott késői virágok bizonyosan elfonnyadnak, lefagynak a következő bazárig.

Es vissza-vissza vágyom a komor csöndességbe. A régi oszlopos tornácra és a sötét ebédlőbe, a hol rég elporladt nagyapáim alkalmasint fedő komolysággal figyelmeztetnek a Maupassant jelígejére:

Gare à l'amour!

A legjobb hangulat mellett táncolt a fiatal-ság a késő éjjeli órákig.

Zsufolva volt az öreg Redout kopott terme s teljes lehetetlenség volt hiteles névsort összeállítani arról a sok bájos leányról.

A kiket sietve összeitunk, itt közöljük. De megjegyezzük, hogy a fogyatékosságért nem vállalunk semmi felelősséget.

Balogh Erzi, Benel Ilona és Ibolyka, Bodor növ., br. Bánffy Ilona, Bodó növ., Czákó Róza, Czirják Mariska, Csekme Emma Csizsér növ., Dobál Margit, Ferenczi Ilonka, Gazdy Aranka, Horváth Margit, Ince növ., Havas Alexandrine, Hangay Margit, Kozma Róza, Kuhn növ., Markó Leonie és Hedvig (Budapest), Jenőfi Margit, Husznik Róza, Marschalkó Ella, Máthé Mariska, Mózes növ., Muci növ., Nagy Józsa, Geréb Ilonka, Kugler Margit, Lőrinczi Jozefin, Gyulai Ilonka, Perl Eliz, Péterfi Alice, Polgári növ., Pongrácz növ., Sipos Irma, Somogyi Illa, Széles növ., Szigethi Izabella, Pisztori Irén, Török Olga, Trandafir Melanie és Baba, Várad Dóra, Wienkler növ. Zinger Ilona, Douhofer Melanie stb. stb.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, december 12.

— **Választók névjegyzéke.** A városi közgyűlésen, midőn a városi képviselők választásának határideje felett tanácskoztak, szóba került a választók névjegyzéke is, s Szabó Sámuel bizottsági tag azt indítványozta, hogy a város nyomassa ki a névjegyzéket, hogy mindenki könnyen férhesen hozzá. A tanács részéről ez indítványával szemben az a kijelentés tétetett, hogy a választók névjegyzéke leván téve a közgyűlésnél s azt bárki megtekintheti s ha szüksége van rá, lemosolhatja. Mi utánna néztünk a dolognak s úgy Dorgó Albert, mint Gidófalvy István közgyűzőtől azt az felvilágosítást kaptuk, hogy náluk a választók névjegyzéke nem tétetett le. Kérjük azért a polgármester urat, szíveskedjék intézkedni, hogy a törvény idevágó intézkedése végrehajtassék, s a névjegyzékhez a választó polgárok mielőbb hozzájuthassanak.

— **Itélet a kolozsvári pinceze boltozat beomlás ügyében.** Emlékeznünk fognak olvasóink, hogy ez előtt három évvel Czákó Lajos által az erdélyi pinceze egylet számára épített pinceze boltozat beomlott s maga alá temetett 10 munkást, kiket halva szedtek ki a téglatörmelék alól. Ez ügyben ma érkezett le a kir. kuria jogerős ítélete. Ez ítélet szerint: *Czákó Lajos* építést 4 havi fogházra *Fekete Lajos* művezetést 6 havi fogházra, *Rodeu János* pallért pedig 6 havi fogházra ítélte.

Mind a három elítelt elveszti építési oklevelét, melyet, ha a fogságot leülték, újból kell, hogy maguknak megszerezze.

— **A szent év bezárása.** A magyar kereszténység megalapítása kilencz százados évfordulója alkalmából a szentszék által elrendelt egyházi ünnepélyességek, az úgynevezett Szent év befejezésül Kolozsvár Karácsony hetében nagyszabású egyházi ünnepélyek lesznek, melyeket maga gróf Majláth Gusztáv püspök személyesen fog vezetni. Az ünnepélyek a nagy hét valamennyi napjára kiterjednek. Ez alatt a plébánia templomban az esti órákban ünnepies létniákat s azok során szentbeszédek tartanak, mely ezébből a püspök három jezsuita atyát, a magyar katolikus hitszonokok legkiválóbbjait hívja meg, a kik felváltva fognak prédikálni. Az utolsó napon ünnepélyes nagy misét tartanak, s megfélelő egyházi szertartások között fogják a szent-évet befejezni.

— **Dr. Jancsó Györgynek,** a kolozsvári egyetem kiváló tanárának a *Házas-*

sági jogról szóló s általunk is már ismertett nagy munkájáról a budapesti politikai lapok egymásután emlékeznek meg. Különösen nagy elismeréssel szól erről a jeles műről a „Budapesti Hirlap,” mely avatott és szakszerű kritika kapcsán maga is arra az eredményre jut, hogy dr. Jancsó György műve irodalmi esemény számba megy s egyike a magyar jogirodalom legbecsesebb termékeinek. Ugyancsak ez a lap különösen is felhívja e műre a kormány és a törvényhozas figyelmét, mint olyan szakmunkára, a melyet a magyar polgári törvénykönyv megalkotásával mulhatalanul tekintetbe kell venni. Hasonló nézeteket fejeznek ki a többi lapok is, egyértelműleg a legnagyobb elismeréssel adózva a kitűnő szerző nagy tehetségének és műve kiváló tartalmai becsének.

— **Állatorvosi ülés.** A „Magyar Országos Állatorvos-Egylet” Erdélyrészi Osztályának f. hó 9-én volt az alakuló ülése, melyen jelen voltak: Alsó-Fehér megyéből: Török György, Vajda Lajos, Fleischmann Miksa; Háromszékmegyéből: Kése Lajos; Kolozsmegyéből: Reich Albert állategészségügyi felügyelő, Jakab László, Székely Sándor, Sárossy Pál, Duzsárdi Antal, Lőwy Simon, Knopp Kelemen, Maksay Miklós, Borsos Sándor; Maros-Tordamegyéből: Pálffy Gyula, Tamás János, Emmer Mór; N.-Küküllőmegyéből: Schuller János; Szolnok-Dobokamegyéből: Csísey István, Kovrig Antal, Fehér Sámuel, Ehrnwerth Ignác; Torda-Aranyosmegyéből: Faragó Miklós, Weress Ferencz, Keszeg Ráfael; Udvarhelymegyéből: Zonda József; Szatmármegyéből: Pelhe Endre; Szilágymegyéből: Tallér István állatorvosok összesen 27-en; hozzájárulását irásban bejelentették: Antal Zsigmond, Székely Áron, Bleyer Henrik, Révész Gyula, Ehrlich Béla, Lotter József, Oberhoffer József, Csizsér József, Filp Sámuel, Gőnczy Ödön, Göres Sándor, Tachauer Adolf, Székely Károly, Bíró Károly, Mezei István, Busch Gusztáv, Szerváczius Károly, Thamó András, Szombatfi Adolf, Ungváry Mózes, Kertész Lajos, Neuvelt Gáspár, Kőnczey Győző, Tokayer Bernát, Zikeli Henrik, Perl J. Jenő, Kalina Tivadar, Mátyás Károly, Császár Ferencz, Zipser József, Mayer Ignác, Láhni József állatorvosok; összesen 32 en; hozzá nem járulást bejelentelte: Betnár Róbert sz.-ágotat állatorvos.

Az osztály alakulásának szükségessége egyhangulag kimondatván, közfelkiáltással megválasztattak az osztály tisztviselői. Elnök: Reich Albert felügyelő, alelnök: Bíró Károly, titkár: Jakab László, segédtitkár: Székely Sándor. Választmányi tagok: Borsos Sándor, Csísey István, Duzsárdi Antal, Ehrnwerth Ignác, Veress Ferencz és Zonda József. Kévé módosítással elfogadták ezután az ügykezelési szabályzat előadói javaslatát, mely szerint az osztály célja: az osztály területén a törvény és rendeleteknek egyöntetű végrehajtását elősegíteni; az állatorvosok anyagi jólétét, összetartását és egyetértését előmozdítani és érdekeiket megvédeni. Nyomban megtagartatott az első közgyűlés is, melyen boldogult Paál János kártyásnak övegye részére a M. O. Á. E. segély alapjából bizonyos segély kieszakölése határozatott. Mozgalom indult meg az iránt, hogy az állatorvosi közszolgálat államosítása körül kiváló érdemeket szerzett nagy öröknek méltó elismerés, köszönet és jutalom adassék.

A M. O. Á. E. alapító tagja lett: Tallér István, rendes tagja pedig mindenik jelenváltó állatorvos. Ezen ügyek letárgyalása után a jelenváltak a New-Yorkba mentek, hol társas ebéd volt, melynek végzetével mindenki hazautazott, hol az épen most megjelent s épen az állatorvosi közszolgálat államosítására vonatkozó végrehajtási rendeletet tanulmányozzák és várják az új kinevezéseket.

A M. O. Á. E. központi választmánya az erdélyrészi osztály megalakítását már tudomásul vette s a következő tartalmú távirattal küldötte: Reich Albert urnak Kolozsvár. A magyar országos állatorvos egylestől központi választmánya megbízásából a legszívesebben üdvözölöm a kolozsvári osztályt megalakulása alkalmából. Budapest, 1900. december 10-én dr. Rátz titkár.

— **Új levélbélyegek.** A kereskedelemügyi miniszter elrendelte, hogy huszfilléres, harminczöt filléres, kétkoronás és ötkoronás levélbélyegek hozassanak forgalomba. E levélbélyegek kibocsátását a mult évben életbeléptetett új postai díjszabás tette szükséges-sé. Viszont ugyane díjszabás fölölesleges-sé tette az eddigi forgalomban volt három koronás belyégjegyeket s ezeket a kereskedelemügyi miniszter 1901. márczius 31-ével ki is zárja a forgalomból.

— **Zene estély.** A kolozsvári evang. reform. egyházközösség női-énekkara, a ref. theol. fakultás felfikarával Udvardi Emilia k. a., Piso Adolina k. a., Mezei Mihály ur és Fehér József ur művészek szíves közreműködésével, s a helybeli m. kir. honvédezenekar kíséretével Borsay Samu karnagy ur vezetésével, részben a „női-énekkar alap,” részben a „belfarkas-utcai templom orgonala-pja” javára f. év december 15-én d. n. 5 órakor a városi vigadó nagytermében nagy zene-estélyt rendez.

— **Az Erdélyi Irodalmi Társaság** e havi ülését Vörösmarty Mihály emlékének szenteli. A Társaság e hó 23-án, vasárnap diszülést tart. Ez ünnepélyen Szamosi János elnök megnyitót, *Székely Károly* tanulmányt olvas föl Vörösmartyról *Versényi Gy. Vörösmarty Kolozsvárt* (ezim alatt Vörösmarty kolozsvári időzéséről ad számot) *Fel-*

szegi Dezsőről pedig a *szózat* születése ezim alatt alkalmi költeményt adnak elő. A *diszülés a városi háza közgyűlései termében* fog megtartatni s kezdődik *délelőtt 11 órakor.*

— **A sétatéri jégpályát** két czen-timéteres jég kéreggel vontá be a mult éjeli 7 fokos hideg. A korcsolyázók egylet az elő-készületet már megtette a pályá megnyitására — és ha még két három napig tart a mostani időjárás, úgy szombatn a pályát igénybe veheti a korcsolyázók közönség. Az egyesület választmányá elhatározta, hogy azon korcsolyázók részére, kik a nappali órákban nem vehetik igénybe a pályát, minden este 5—7 óráig villany világítással rendez estélyeket. A honvéd zenekart szerződtette hetenkét kétszer nappali — kétszer estvéli zenére. Az egyetemi hallgatóság és a középiskolai tanulók részére olcsó bérletjegyek adnak ki.

— **Vörösmarty ünnepély.** A kolozsvári Szent-József linevöl intézet egyetemi ifjúsága folyó hó 16-án (vasárnap) délután 5 órakor a „vigadó” nagytermében a Vörösmarty-szobor alap javára Vörösmarty ünnepet rendez.

— **Jánku vezér 48-as kincsei.** A kolozsvári bankó hamisítási tárgyalásra tegnap Csongvai Béla vádlott vallomása rendjén a szabadságbaroz megrázó részleteit fedő leplet billentette meg. Elmondotta ugyanis, hogy egy gazdag öreg oláhné lakik a havason, ennek rendkívül sok **1848-ban szerzett arany pénze van.** Ők állítólag azért készítették csakis a hamis tizeseket, hogy azokat ellenértékül adják az öreg asz szony aranyaiért, az aranyokat azután a Páska Simon erdővásárlási ügyleténél biztosítékul fogják letenni. Az öreg, dusgazdag oláhné, tényleg *Bucsum Sássa* községben lakik. Neve özvegy **Jánkuné.** Oláh papnak az özvegye.

— **A kivándorlás.** Ez év októberében a szorosan vett Magyarországon Fiumével 5,686 utlevelet adtak ki. Ebből a belügy-miniszter 5,614, az Ő felsége személye körüli miniszter 60, végül a fiumei és magyarhorvát tengerparti kir. kormányzó 12 drbot engedélyezett. A kiadott utlevelek tulajdonosainak összesen 1,354 utitársuk volt. A legtöbb utlevél Brassó 690, Szeben 452, Csik 452, Zemplén 426, Nagy-Küküllő 235, Sáros 217, Ung 217, Abauj-Torna 209, Háromszék 159, Udvarhely 146, Torontál 137, Bács-Bogor 134, Máramaros 131, Fogaras 112, Tren-csén 106, és Turocz 95, vármegyékbeli illetőségű egyének részére adatott ki. Az utlevelek legnagyobb része egész Európában 1,984, Amerikába 1,535 és Oroszországba 129 szólott.

— **Lukács Béla főlggygult.** Lukács Béla valóságos belsőtitkos tanácsos, a párisi kiállítás magyar kormánybiztosának egészsége, mint értesülünk, immár teljesen helyreállott és a legközelebbi napokban már újból felveszi hivatalos működését.

— **Ma este** Pferschy Ferencz vendéglőjében Csikai Gyuri érdekes hangversenyt rendez, három új magyar csárdással.

Gyászrovat.

Gróf Lázár Jenő meghalt. Az erdélyrészi arisztokráciának újra gyászja van. Zárhegyi Gróf Lázár Jenő, e kiváló főur, ki minden körben általános tiszteletben és szeretetben részesült, meghalt.

Haláláról a grázba borult család a következő szomorú jelentést adta ki:

Özv. Zárhegyi gróf Lázár Mórné szül. Nagy Barcsai Barcsay Polixena és birodalmi gróf Bissingen és Nippenburg Ottóné születtől Zárhegyi gróf Lázár Nóra, br. Lipthay Frigyesné szül. Zárhegyi gróf Lázár Margit, Zárhegyi gróf Lázár Vince és özv. báró Radák Adámné szül. gróf Lázár Olga fájdalommal tudatják fiának, illetve apa és testvérénél Zárhegyi gróf Lázár Jenőnek élete 55-ik évében, f. év es hó 10-én délután 6 órakor hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. Az elhunyt hült tetemei e hó 12-én délután 2 órakor Medgyesfalván a családi kápolnában fognak beoszteltetni a róm. kath. szertartás szerint, és ugyanott a családi sírkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozat folyó hó 13-án délelőtt 10 órakor fog a he'yi kápolnában az egk urnák bemutatatni. Béke poraira! Medgyesfalva, 1900. decz. hó 10-én.

LEGUJABB.

Az „Ellenzék” távirati, telefon tudósítási és sürgöny-levelei.

Nemzeti ajándék — Masin Draga rokonainak.

Budapest, decz. 12.

Belgrádból jelentik a „Kel. Ért.”-nek: Sándor király kívánságára a kormány a legközelebb összeülő szkupstina elé egy rendkívüli törvényjavaslatot terjeszt, a mely szerint a királyné rokonai a Lungevicza család részére két millió frank nemzeti ajándék szavaztassék meg. A javaslat indokolása kifogja emelni, hogy a királyné nagyatja Lungevica Nikola Obrenovics Milos mellett a szerb nép szabadságáért

a legnagyobb érdemeket szerzett, s nem méltó a szerb néphez, hogy a nemzeti hős maradékai és a szerb királyné rokonai szegénységben éljenek.

Miniszter a vádlottak padján.

Budapest, decz. 12.

Gencsics, Szerbia volt belügyminisztere bűnpereben, ki felségssértés és sikkasztás miatt van vádolva, a belgrádi városi törvényszék szerdára tüzte ki a tárgyalást. A szenzációs per iránt nagy az érdeklődés.

Országgyűlés.

Budapest, decz. 12.

A képviselőház mai ülésén a Nép-szava ügyében Veszter Imre előadó után Visontai Soma indokolta meg külön véleményét.

Rakovszky István szenvedélyesen támadta Széllt.

Széll a támadásra rögtön válaszolt.

Kijelentette, hogy **a paktumban személyi ígéretek nem tett.**

Polónyi, Rakovszky közbekiáltják: Nem áll!

Igenis **Széll tett ígéretek.** Széll: Álljanak vele elé.

Bartha Miklós: *Én nem tudok ilyesmiről.*

Széll a Népszavára vonatkozólag kijelentette, hogy ez ügyben állást nem foglal. Az a Ház ügye.

Légrádi, Münnich, kit Rakovszky összeférhetetlenségi dolgokért megtámadott, visszautasítják Rakovszki állításait.

A kolozsvári színház sorsa.

Budapest, decz. 12.

Lapunk egyik munkatársa madélután a belügyminiszteriumban járt, hogy a színház jövő vezetésére vonatkozólag információkat szerezzen. Kiküldetéséről a következő táviratban számol be:

Budapest, decz. 12.

A színházat *Megyeri Dezső* tényleg megkapta.

A szerződés lényeges tartalma következő:

1. Az intendánsi állás végleg megszüntetetik és helyébe egy öttagu szinügyi bizottság lép, melybe két tagot *Kolozsvár városa* választ, két tagot pedig a kormány nevében a főispán nevez ki. A szinügyi bizottság elnöke a főispán lesz! A szinügyi bizottság azonban csak arra lesz hivatva, hogy érkezési kapcsot létesítsen a közönség és a színház vezetősége közt, imperatív hatásköre nem lesz.

2. A szerződés **négy esztendőre szól**, de olyképen, hogy ez idő kombinálva ven a felépítendő új színház megnyitásával, mely **1902 október vagy november havára van tervbe véve.**

A szerződés két évi időre feltétlenül biztosítja *Megyerinek az új színházat.* A mennyiben tehát az új színház a tervbe vett időre el nem készülne, két év attól az időponttól fogva számít, melyben *Megyeri az új színházat tényleg átvész.*

3. A szerződés kötelezi, hogy olyan társulatot szervezzon, melynek **budgetje 8000 forint**, vagyis elsőrangú társulat tartására kötelezi.

4. *Megyeri* már **1901 április 1-sején, virágvasárnapkor** kezdí meg működését.

Főszerekesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

HIRSCHFELD GYÖRGYNÉ

divattermébe

a legszebb

karácsonyi és ujévi

ajándékoknak való tárgyak

megérkeztek.

ROSENTHAL

ulvári zongora-művész *HANGVERSENYE*
Kolozsvárt, 1900. december 17-én

a **Városi „VIGADÓBAN.”**

Jegyek előjegyezhetők a „Globe” hírlapiró-dában Mátyás király-tér 20.

Helyárak: **8, 6, 4, és 2. korona.**

2—3

Megbízható utazó-pénzbeszedő kerestetik állandó és jövedelmező állásra. Előnyben részesít oly ügyes iparos, ki csekély biztosítékot lehetet. Cím a kiadóban.

1—3.

Sz. 1—900.

1206. 1—3.

Pályázati hirdetmény.

Torda-Szent-Lászlói körjegyzői állásra 720 korona évi fizetés, 50 korona helyettes anyakönyvvezetői díj és megfelelő mellékjuttatás mellett a körjegyzői teendők minden ágában teljes jártassággal bíró egyén azonnal alkalmaztatik. Jegyzői oklevél nem kívántatik. Munkásság, józan élet, megbízhatóság föltétlen megkövetelt. Folyó hó 19-ig személyesen jelentkezhetnek alólírt körjegyzőnél.

Egy jó íráshoz nőtlen egyén mint írnok havi 20 korona, teljes ellátás (mosás és ágynemű kivétel) mellett azonnal felvétetik. Hagyatéki ügyekben némi jártassággal bíró egyének előnyben részesülnek. Munkásságot, józan életet feltétlen megkövetelt. Fenti határidőig fogadok el jelentkezéseket.

Bodolla,
körjegyző.

1470—900.

1203. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvár. kir. járásbíró 1899 évi Sp. III. 599-4 számú végzése következtében dr. Gutfreund Samu debreczeni ügyvéd javára Polák és Clauser ellen 400 kor. és jár. erejéig 1900 évi febr. 14. fogantatott végrehajtás után lefoglalt 1120 koronára becsült következő ingóságok u. m. vasscassa, kályhák kerékpár, kutyáiványok és egyéb nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a kolozsvár. kir. járásbíró 1900 évi V. II. 198-4 számú végzése folytán 400 kor. tőkekövetelés 50 kor. 1899 évi április hó 1. napjától, 50 kor. után 1899 május 1-től, 50 kor. után június 1-től, 50 kor. után július 1-től, 50 kor. után aug. 1-től, 50 kor. után szept. 1-től, 50 kor. után okt. 1-től és 50 kor. után nov. 1-től járó 5 százalékos kamatai és eddig összesen 82 kor. 30 fillérben bírólag már megállapított költségek erejéig Kolozsvárt, Postakert-utca 1. sz. leendő esküszóására 1900 évi december 14. napján délutáni 3 órája határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozó oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. tcz. 107, 108 §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az előírt ingóságokat mások is le és felül foglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tcz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1900. évi november hó 27. napján

Dupschek Ignác,
kir. bír. végbíró

Kerestetik megvételre

egy használt, de jókarban levő 4—5 számú tűzmentes pénzszerény.

Szíves ajánlatokat kér a

„GLOBUS”
Hirlapiroda, Mátyás király-tér
20. szám.

MELLBETEGEKNEK

Kaiser-féle

MELL-CZUKORKIA

a biztos hatás 2650. körjegyzői bizonylatok által elismerve !!

Egyedül álló bizonyíték arra, hogy biztos segítség legyen köhögés, rekedtség és katarus ellen!

Egy csomag 20 és 40 fillér. Kapható Burger Frigyesnél Kolozsvárt. 1127 7—22

Dávid Wenzel

hangszerkészítő

Kolozsvárt, Kültőpéc-u. 11.

Raktára az összes réz, fa, vonós és fuvós hangszereknek, valamint azok alkatrészeinek.

— Keltető olasz-hurok stb. —

Bármely hangszert javításra elvállaltatik gondosan és gyorsan elkészítetik valamint legolcsóbb árban számíttatnak.

763. 24—30.

Üzlet felhagyás következtében!**A hatóságilag engedélyezett Végeladásra**

felhívom tisztelettel a n. érd. közönség figyelmét, a raktáron levő összes árukra

Üzlet felhagyás

következtében bámulatos olcsó áron kerülnek eladásra.

MESKÓ L.

Mátyás királytér 9. sz.

1171. 3—9.

női divat raktára.

Készpénzfizetés mellett!

! Karácsonyi- és újévi ajándékok !**? Hol? a Koronás áruházban !****Lakatos Józsefnél, Deák Ferencz-utca 15. szám.****! Koronás-Áruház !**

Van szerencsém a t. vevő közönség szíves figyelmébe ajánlani dusan felszerelt **raktáromat**, u. m.: Disznú-árak, galanteri és bijoterie bőr-árak, téli szövött és kötött áruk, cipők, fehérneműk, kesztyűk, nyakkendők, finomabb illatszerek összes gyártmányú szappanok, fog-cré-mek, fogkefék, fésűk, hajtűk, üveg- és porcellán áruk, evőeszközök, zsebkések, díszes kötésű albumok, emlékkönyvek, fali vagy asztali paravánok, díszes munka kazetták, virág-asztalok, tea-asztalok, névjegy-tálcák és kosarak, szamovárok, lámpák, díszes kínai ezüst áruk, finomabb nickelezett áruk, zseb- és álló vagy fali órák s a többi elő nem sorolható

sok szép ujdonságok !

A miért is szíves pártfogásért esedezem.

Maradtam kiváló tisztelettel

Lakatos József

Koronás áruház tulajdonosa,

Deák Ferencz-utca 15. szám.

1197. 1—4.

! Legszebb karácsonyi játék-árak !**? Hol? a Koronás áruházban !****Lakatos Józsefnél, Deák Ferencz-utca 15. szám.****Eladó értékes birtok.**

Hunyadmegyében, Pujon mintegy 700 holdas birtok 16 holdas értékes gyümölcsös belső-séggel, uri 11 szobás lakással, jókarban levő gazdasági épületekkel, 4 holdas szőlővel, ugyszintén a birtokhoz tartozó bérépületekkel, a melyek 5300 korona évi jövedelmet hoznak, eladó.

Kellemes község heti vásárral, szolgabíró, járásbíró, jegyzőség és vasúti állomással, kitérő víz, egészséges levegővel.

Jó vadászterület, pisztrang halászat a birtokhoz tartozik.

Mindenemű felvilágosítást ügynökök kizárásával ad a

Hunyadmegyei Első Takarékpénztár
Hátszegen
1145. 8—10

Sertéspar !**Kipróbált biztos hatása.**

Ezen port ma már a gazdák 100 krontént is rendelik, **nélkülözhetetlen minden háznál.**

A 18652. sz. a. szabadalmazott, megvizsgált s kipróbált

Somogyi Géza állat-táport

ma már ezen és ezen alkalmazzák sikerrel mindenféle állatoknál: étvágy, emésztés, hizlálás, tejelés stb. ellen. Kitérő és bámulatos csodás hatásáról írnak: gazdasági iskolák, főhercegi uradalmak, birtokosok, állatorvosok, plébánosok, bírók, jegyzők, tanítók, sőt 4 huszár és 1 tüzér-ezred is stb. szóval minden ember, a ki használja, látja a por hasznosságát.

A por 18 és 45 kros csomagokban kapható minden üzletben utasítással és elismerő levelekkel. 1 kg. 1 frt 80 kr. 100 kgnál olcsóbb ár.

Ezen por utánzóit és a védjegy hamisítót a törvény szigorúan bünteti. Bővebb felvilágosítást nyújt a föltaláló

Somogyi Géza Aradon.

Viszonteladókna megfelelő árkedvezményt adok.

1194. 1—30.

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában, Kolozsvárt.

Sz. 2523—900.

1190. 1—1.

Árverési hirdetményi kivonat.

A Bánffy-hunyadi kir. járásbíró, mint tolekvő hatóság közhírré teszi, Gajzágó Antal üg-véd bhunyadi lakos végrehajtónak Dobra Mina Jurkovic Szimónné végreh. szenv. elleni 20 kor. 40 fill. követelés és jár. iránti végreh. ügyben a bhunyadi kir. járásbíró területén levő a nagykalotai 55. sz. tjkben A 1. 7, 9, 13, 15, 17, 18 és 20. szám 1055, 1218, 1945, 2260, 2998, 3132 hrsz. felvett összes ingatlanokra 188 korona kikiáltási árban; a 307. sz. tjkben A 1. rsz. 244, 245 hrsz. a. felvett egész ingatlanra, tehát a társulajdonosok jutalékára is 362 korona kikiáltási árban, a C. 1. a. Jurkovic György javára bekelezett élethossziglani haszonélvezeti jog fenntartásával; a 345 sz. tjkben A 1. rsz. 1609 hrsz. a. felvett egész ingatlanra, tehát a társulajdonosok jutalékára is 45 kor. kikiáltási árban a 466 sz. tjkben A 1. 3. rsz. 940, 1610 hrsz. a. felvett egész ingatlanra a társulajdonosok jutalékára is 82 kor. kikiáltási árban az 500 sz. tjkben. A 1. rsz. 2580/1 hrsz. a. felvett egész ingatlanra 32 kor. kikiáltási árban a C. 1. a. Jurkovic György javára bekelezett élethossziglani haszonélvezeti jog fenntartásával összesen 718 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi decz. hó 31-ik napjának d. e. 10 órája Nagy-Kalota községébe a község házánál megtartandó árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is elfognak adni, az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet §-aiban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Bánffy-Hunyad, 1900 aug. hó 28.

Torvaly,
kir. aljbíró.

A zalatnai takarékpénztár részvénytársaság

közhírré teszi, miszerint kamatlatlábát a régebbi betétek után

1901. január hó 1-től kezdve**6 százalékról 5 százalékra szállítja le!!**

1204. 1—1.

A legjobb minőségű TEA-VAJ

a brassói központi tehenészetből mindig frissen kapható:

Somlyay László
Gergely Ferencz utóda
Jeney Lajos
Haraszty Jenő
Papp László
Fuhrmann Károly utóda.

1163. 7—9.

Teljesen jókarban levő honvéd tiszti-egyenruha és felszerelés eladó.

Czim a kiadó-hivatalban.

1205. 1—1

Eladandó családi házak.

Kolozsvárt, a város legegészségesebb pontjára.

Kényelmes beosztású lakosztályokkal.

Majális-utca 7a és 7b, mely áll 1 előszoba, négy szoba (parkettes), 1 fürdőszoba, 1 cselédszoba, konyha és egész épület alatt pincével, 200 négyszögöl kerttel.

Kőnáli szőlő-ut 2b és 2c szám, mely áll 5 szoba, 1 előszoba (parkettes), 1 fürdőszoba, konyha stb. 300 négyszögöl kerttel előnyös ár mellett eladó.

Ertekezhetni Bánffy Sámuel és Fia Mátyás-téri üzletében Kolozsvárt.

1126. 8—30.

Villamos világítás és a villamos energia szolgáltatás ügye

Kolozsvar.

Válasz: Dr. Tutsek Sándor v. törv. biz. tag urak.

II.

Monopolium vagy egyszerű engedély.

Mikor az az u. n. szabertő bizottság, melyet a f. évi június 28-án tartott városi közgyűlés: „a villamos világítás és erőátviteli iparszerű szolgáltatására” kiírandó versenytárgyalás megállapítására és megszervezésére kiküldött volt: első érdemleges ülését megtartá, konstatálta még a tanácskozás megkezdése előtt azt, hogy az előttünk fekvő szerződési tervezet nem egyéb, mint a régi elvetett Szajbel-Mandel féls javaslat, még pedig lemosolva söről szóra és Előadó tanácsos ur egyáltalában nem vizsgálta a közgyűlés határozatát, a menüiben: a nevezett javaslatot, mely csak motorikus erőszolgáltatásról intézkedik részletesen: úgy, a hogy volt eredetileg, tehát a villamos világításra vonatkozó minden és mindenütt szokásos feltételek és rendelkezések nélkül — terjeszti ujából elébünk. Egyedüli kivétel a 21. §. volt, mely a gázgyártól légszuszogtatással már ellátott területet csak feltételeken engedi versenytárgyalásra a villam-világítás tekintetében.

Előterjesztéseimet: melyekkel a monopolium megadását — a város adott és költött helyzetében — egyszerűen és szükségesnek tartom; valamint a világítás és erőátvitelre nézve: nem a külön külön, de feltétlenül együttes pályázat kiírását látom egyedül célravezetőnek — az u. n. szakértő bizottság, különösen dr. Tutsek Sándor ur ismert és általánosan honorált eloquens ellenérvelései következtében nem fogadta el. Így jelentetem különvéleményem.

Miután ezt az „Ujság” egész terjedelmében közölte és azt ugyanis annak idején a törvényhatósági bizottság t. tagjainak meg fogom küldeni, most csak arra szorítkozom, hogy dr. Tutsek Sándor v. biz. tag urak ezikk sorozatában különvéleményem érintő némely pontjaira válaszoljak. A többire majd máskor kerülhet sor.

A-t mondja az igen t. dr. ur a b. lapok 284-ik számában megjelent ezikke bekezdésével, hogy a „monopolium vagy egyszerű engedély” megadása, — vagy meg nem adása határozand az Előadó, vagy az én különvéleményem sorsa felett. — Hát: — szerény nézőnem szerint — ebben tévedni méltóztat az igen t. dr. ur, mert a kérdés lényege nem ez, de igenis az; hogy és miként forjok fel és magyarazzuk a gázgyárral fenálló szerződést és a pótszerződés 8 §-át és hogy ennek folytán ki menjük-e inni a villamos világítás és erőszolgáltatásra vonatkozólag az egész város területére — minden korlátozás nélkül — a versenytárgyalást? Igen e, vagy nem?

Tehát a jogi vita eredményén dől el az ügy jövő sorsa.

A monopolium, vagy az „egyszerű engedély”, már csak másod sorban jönnek elbírálás alá.

A igen t. dr. ur szerint: „eddig még a törvény hatóság (már t. i. Kolozsvar) közgyűlése a monopolium ellen foglalt el állást.”

Hát ugyan ki, vagy mi féle testület lelkesedett valamikor a monopoliumért magáért? Hiszen mindig és mindenütt csak mint szükségesség, vagy egyszerű eszköz, illetve módot alkalmazták bizonyos előnyök biztosítására. — Én is csak az elérendő cél érdekében javasolom azt!

Az a körülmény, hogy 1895-ben a gázgyár — és a Ganz-gyárral megkezdett tárgyalások ép a monopolium kikötése miatt abban maradtak, csak azt bizonyítja, hogy a város nem akart kettős ígát a nyakába venni.

Ugyanis tudni kell, hogy a Ganz-gyár nem a gázgyár ellenében, de azzal karöltve — egyforma monopolium oltalma alatt akarta a villamvilágítást bevezetni.

Tehát nem versenyről volt szó, hanem a hatósági engedéllyel a fogyasztók kárára kötendő karteiról!

Ha már most okulva a multakon a villamos áram szolgáltatás érdekében nyilvános versenytárgyalást írunk ki, akkor csak úgy számíthatunk sikerre, ha egyenlő feltételek mellett, egyenlő jogokat is nyújtunk. — Ezt úgy értem, hogy nem szabad egyiknek monopoliumot nem biztosítani, ha a másiknak: — ki opciója folytán szintén verse nyező fél, — az régebbi jogon biztosítva van már.

Egyenlősen előfeltételek csak arra vezethetnek, hogy a gyengébb fél esetleg kénytelen előbb-több paktálni az erősebbel, más szavakkal az „egyszerű engedély”-yel alakult villamos vállalat ki fog alkudni a „monopolizmus” gyárral — a mi bőrünkre!

Azt állítja az igen t. Dr. Ur, hogy monopolium esetén a város házi pénztára: — igaz több közvetlen előnyben részesülne, de ezzel szemben az „egyszerű engedély” mellett recompausatio gyanánt a fogyasztó közönség érdekeit lehet jobban biztosítani.

Ugy látja ugyanis az igen tisztelt dr. ur a dolgot, hogy a villamos vállalatnak csak abban az esetben kell befektetési tőkéjét az engedély idő lejártáig törlesztenie, ha ingyen áthárítás van kikötve a város részére. — Ő szerinte „egyszerű engedély” esetére ez olesik és miután a tőke törlesztés évenkénti hányada nem terheli a bruto-bevételi összegzet, ergo olesőbbak lehetnek az egység árak és így előnyösebb is lesz a villamos erő szolgáltatás egy város, mint a fogyasztóra nézve egyaránt.

El vagyok csodálkozva, hogy egy oly kiváló jogász, ki a város pénzügyi kérdéseiben is oly gyakran és hatásosan szokott fel-szólalni úgy szak — mint közgyűléseinkben,

ezen, mondhatni elementaris kérdésében az üzleti életnek annyira tájékozatlan!

Hiszen úgy az Előadó, mint az én szerződési tervezetemben ki van köve: hogy a vállalkozó: tartozik záros határ idő alatt engedélyét egy minden mástól függetlenül megalakítandó részvénytársaságra átruházni.

Már most hol akad olyan balek részvényes, ki, ha garanciát nem kap részvénytőkéjének az engedély idő lejártá után való vissza nyeresére csak egy drb. részvényt is vásároljon? Hát azzal a tudattal, hogy 50 év után semmit sem ér a részvénye, vásárolna csak egyet is az igen t. dr. ur?

Dehogy vásárolna!

Hát kérem szépen a dolog úgy áll, hogy minden záros határidőre alakult részvénytársaság évenként bizonyos összeget tartalékba helyez (l. a „Magyar Compass” mérleget).

Teszi ezt pedig kettős célból. Először, hogy nem várt veszteségek esetére fedezetet nyerjen, másodsor, hogy részvényei bel-értékét nevelje és biztosítsa. A melyik ezt nem teszi, vagy nem teheti, az nem szolid vállalat, vagy nem életképes.

Az ilyenek vége: csőd; — élete: eddig óráig való tengődés vagy szédelgés!

Akár monopolium, akár „egyszerű engedély” alapján alakuland a kolozsvári villamos részvénytársaság, minden esetben el kell számolnia azzal, hogy 50 év alatt befektetett tőkéjét amortizálja. Ezt az amortizációt, illetve annak évenkénti hányadát reá fogja róni a fogyasztókra. Neki 50 év alatt, mint „münyelven” (financziálist értek) mondják: összes felszereléseit, épületeit stb. le kell hogy írja! Mindegy reá nézve akár megváltja a város, akár ingyen át veszi, mert neki addig tisztában kell lenni a részvénytőkéjének restanálásával: akár n n. „végkielégítési alap” teremtése, akár a részvényeknek időközben „kiszorolása” és visszaváltása útján.

Ezt még a Székely és Mandel-féle ajánlat alapján alakult részvénytársaságnak is meg kellett volna tennie, mert nem egészen bizonyos az, ha valjon a városnak lesz-e egyáltalán kedve 50 év multával a kérdéses vállalatot megváltani, vagy további engedélyt adni? Hát ha az 50 év után az engedélyt megvonja és a vállalatot sorsára hagyja, mi lesz akkor a részvényeseknek?

Ezekből azt hiszen eléggé világosan kiderült az a tény, hogy akár monopolium, akár, egyszerű engedély mellett létesül a villamos részvénytársaság, befektetési tőkéjének amortizációját az egységárakban 50 évig meg kel fizessük.

A gázgyárral szemben azonban versenyképesé adott helyzetünkben csak úgy tehetjük a villamos vállalatot, ha neki is legalább addig az időpontig, míg a gázgyár monopoliuma tart, 1900 december 31-ig, szintén monopoliumot biztosítunk.

Ismeretes dolog az, hogy a gáz, külön-

nösen az Auer égők alkalmazása óta mai-napság sikeresen versenyeznek a villammal, sőt olesőbb annál.

A befektetési összeg pedig a villamos vállalatnál ép oly, ha nem magasabb, mint a gázgyártásnál.

Már most hogy birjon konkurálni egy pár százezer forintos befektetéssel alakult villamos részvénytársaság a már meggyökeresedett és régi klientélával bíró monopoliumos gázgyárral monopolium nélkül?

Hiszen neki is ugyanabból a fogyasztó közönségből kell megélnie, mint a melyikből a gázgyár él. Az azonban végre van 1920 végeig minden hasonlítottatással bíró versenytárs ellenében, Hát ezt ne védje semmi? Ugyan ki hiszi, hogy ily „vogelfrei” alapon, vállalkozzék valaki? Hogy akadjon szolid vállalkozó, a ki ambíciót csináljon abból, minden garancia nélkül száz-ezeket befektetni csak azért, hogy folytonos zaklatások és remegések között — a minden nap beköszönthető versenytárs rémképével tűnődve, — itt esetleg vagyonát elveszítse!

Nem tévedek, ha azt hiszem, hogy a többi vidéki városok hasonló vállalatainál csak e körülmény okozta, hogy monopolium nélkül egy sem tudott villamos művet létesíteni. De hát az igen t. dr. ur erre a hivatkozásomra azt feleli hogy: ha nem fogunk „egyszerű engedéllyel” a versenytárgyalás sikerének örülni, majd ráérünk a többi városok példáját követni azután!...

De ovakodik egyetlenegy példára hivatkozni, hogy legalább egyszer bizonyítsa azt, miszerint van vidéki város, hol az igen t. dr. ur módszere bevált és a villamos hálózatszolgáltatás szabad verseny tárgya.

Miért nem bizonyít? Többet érne ez, minden állításnál!

A mit az igen t. dr. ur az ingyen áthárítás esetében a város birtokába jutandó „elavult ócska vas”-ról mond, az értékében nagyon leszállítható frázisnak fog feltűnni, ha számításba vesszük azt, hogy a vállalatnak az egész engedély időn át, tehát a 49-ik sőt 50-ik év végével is üzembépes állapotban kell lennie. Ezt évenként ellenőrizni: a polgármester vezetése alatt egy bizottság lesz hivatott a szerződési tervezet szerint.

De ha nem ellenőrizné is senki, a vállalat saját jól felfogott érdekében igyekezni fog üzletét mindvégig a lehető legmagasabb nívőn tartani, mert különben a jövedelmesség fog megcsappani.

Bizony nem megvetendő lesz az 50 év multa sem, ha Kolozsvar városa egy üzembében levő — ha mindjárt akkor már elavult rendszerrel dolgozó — nagy vállalatnak teljesen ingyen birtokában fog jutni. Könnyebb lesz pótolni a hiányokat, mint egy merőben új alkotást létesíteni.

Egyetlen egy esetben nem adnék monopoliumot semmiféle villamos vállalkozónak: ha t. i. a gázgyár a város tulajdona volna és általa kezeltetnék!

Boldog Pozsony!

Ott már több éve, hogy méreg drágán — (450 ezer frt) — megváltotta a város a gázgyárt, beleépített még ráadásul vagy másfél száz ezer frtot — és ma?

59000 frt tiszta haszna van belőle a városnak. Pedig a gáz köbmétere csak 26 fillér magánvilágításra.

Pozsony városa ez 59 ezer frtból 40 ezret közvilágítás czimen bevételez és ki is ad évi költségében. Vagyis teljesen ingyen, a polgárok minden megterhelése nélkül, 890 — nyolcszázkilenczven — Auer-égős lámpával világítja a várost.

Még ezután is megmarad 19000 frt haszon, leltve amortizációt és regiet. Ha így állanak — pedig állhatnak — nem adnék monopoliumot másnak.

Ezzel átadom a szót Kiss Mór dr. tag-társamnak.

Merza Lajos,
v. biz. tag.

NYILTÉR.

DONOGÁN GERŐ

Valódi tiszta házi borok

szállítója. Hldelve-uj-utca 43.

Telefon 456.

Felkéri t. cz. megrendelőit, hogy rendelkezéseiket sziveskedjenek a szükséglet előtti 1—2 nappal előbb feladni, mivel naponta tömeges megrendeléseimnél fogva képtelen vagyok pontosan azonnal hazaszállítani.

Tisztelettel

3—4

DONOGÁN GERŐ.

SZILÁGYI ELEONORA

Liqueur, Puncs, Szesz- és Rumgyára KOLOSZVÁRT.

Kossuth Lajos (Belmagyar-utca) 32. Telefon sz. 239.

Alapított 1832.

Ezen kitűnő hazai gyártmány, mely külföldön is legelső rendű kintitettésekben résztült, kapható a Gyártelep fő-üzlet helyiségében, valamint minden első rendű helybeli és vidéki fűszer üzletben gyári áron.

Tisztelettel

Szilágyi Eleonora,

liqueur, puncs-szesz- és rumgyára.

FRISS HAL.

Minden nap friss Fogas, Harcsa, Ponty, Csuka és másféle dunai hal kapható

Hajnál I.-nál

(Hidutca) Wesselényi Miklós utca 5. szám. 2—2

özv. Tauffer Adolfné

czukrászdája fennáll 28 év óta.

Ajánlja mindenki által elismert kitűnő jóságú valódi pozsonyi diós és mákos patkóit, kuglóff és kalácsjait, finom friss tea-süteményt, kiváló finomságu Chocolat, Foudent és Crenmbonbonjait, legszebb párizsi bonboniere és Cassettákat, diszes kiviteli méregmentes habsüteményt s egyéb karácsonyfa-diszt a legszebb kivitelben.

Kitűnő jó torta különlegességeit valamint a legfinomabb parfait és jeges crémeket igen jutányos árakban.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kéri

1255. 1—1.

Özv. Tauffer Adolfné.

Vasut közelében teljesen berendezett gőztéglagyár

a teleppel, locomobil géppel, tábori égető kemencével — és egy k é t kövü közönséges lisztelő malommal — együttesen vagy részenként eladó.

Ugyanott eladó kész cserép és téglá.

Értekezhetni Gábre Jánosnál Deés, Szolnok-Doboka megye. 1249. 1—3.

Dávid Wenzel

hangszerkészítő

Kolozsvar, Külközép-u. 11.

Raktára az összes réz, fa, vonós és fuvós hangszereknek, valamint azok alkatrészeinek.

Kitűnő olasz-hurok stb.

Bármely hangszer javítása elvállaltatik gondosan és gyorsan elkészítettik valamint legolcsóbb árban számítottak.

763. 26—30.

Magyarország és Erdély legnagyobb kályharaktára.

330. 33—*

Raktárában 300—400 darab

kályha készletben van.

Telefon 398.

A kolozsvári róm. kath. Status főtéri palotájának 330 drb., a kolozsvári megyeház, a Vörös-kereszt kórház, a deési róm. kath. Status stb. palotájának szállítója.

Ugy minőségben, mint szépség tekintetében összehasonlíthatlanok a

Kozel F. József

féle cég

Kolozsvar, Unio-utca 20. szám (Redouttal szemben)

Hires kályha-kemenczéi.

Asztal- és diszkandallók, továbbá porcelán, majolika- és ó-német kályhák, takaréktűzhelyek, fürdő-kádak, kemenczefal burkolatok stb. stb.

Minden e szakmába vágó munkálatok saját szerelők által csinosan és jótállás mellett eszközöltetnek.

Ajánlja mindenféle nagyságban Schamot-t églait.

A tisztelt közönségnek mindenkorra üzletem és raktárom betekintés végett szabadon áll.

Telefon 398.